

عنوان مقاله:

ارزیابی وضعیت شهروندان هوشمند در شهرهای ایران (نمونه موردی: شهر تهران)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات شهر ایرانی اسلامی، دوره 14، شماره 52 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

الهام ضابطیان طرقي - پژوهشکده نظر

مسعود دادگر - دانشگاه علم و صنعت ایران

خلاصه مقاله:

براساس مبانی نظری شهر هوشمند، نسل سوم شهرهای هوشمند در جهان بر «شهروندان هوشمند» تاکید دارند تا زیرساخت های پشتیبان؛ در واقع هوشمند شدن شهرها بیشتر از آنکه منوط به توسعه فناوری های نوین و زیرساخت ها باشد به هوشمند شدن شهروندان بستگی دارد. همچنین شاخص های مصوب بین المللی سنجش و ارزیابی وضعیت هوشمندی شهروندان وجود دارند که البته بر اساس شرایط فرهنگی و زمینه ای هر منطقه نیز قابل تدقیق هستند. لذا باتوجه به اهمیت موضوع و با هدف استخراج و آسیب شناسی شاخص های هوشمندی شهروندان در ایران، در این پژوهش پس از مطالعات اسنادی و با ابزار کتابخانه ای، با روش مفهوم سازی، ابتدا شاخص ها و زیرشاخص های ارزیابی شهروندان هوشمند استخراج شده اند و سپس در مرحله مطالعات پیمایشی، پرسشنامه های الکترونیک برای سنجش شاخص های مذکور طراحی شده و در بین حدود ۲۷۰ نفر از شهروندان شهر تهران (به عنوان پایتخت و پیشرو در زمینه هوشمندسازی در کشور) توزیع شده است. در مرحله بعد تحلیل های کمی و کیفی صورت گرفته اند. با استفاده از رگرسیون چند متغیره و آزمون بتا شاخص های مرتبط رتبه بندی و تفسیر شده اند. در نهایت نتایج نشان می دهد شاخص مشارکت، مهمترین رکن را در حیطه شهروند هوشمند دارد و این امر حاکی است که لزوما ارتقاء نقش شهروندان منوط به تامین زیرساخت ها و ورود فناوری های نوین در شهرها نیست. همچنین پیشنهادهایی در جهت تربیت شهروندان هوشمند از سطح پیش دبستان تا دانشگاه نیز ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

شهر هوشمند، شهروند هوشمند، تربیت شهروندان هوشمند، ارزیابی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1957720>

